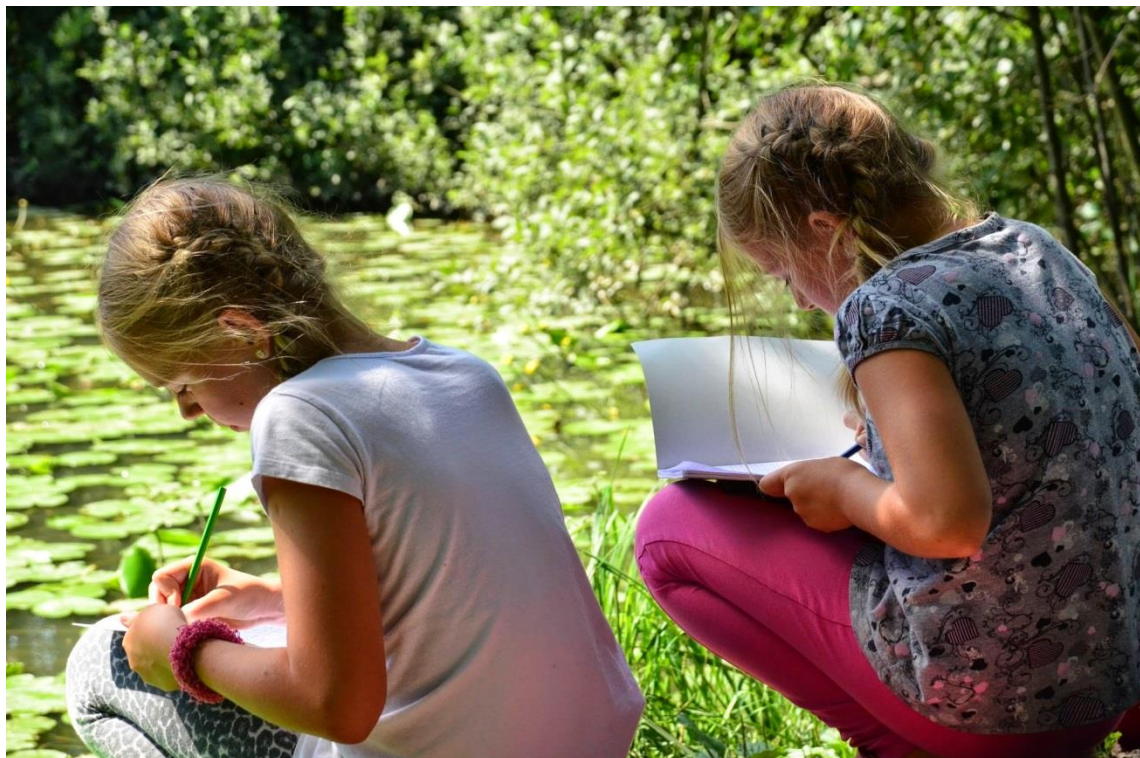

ŠOLA NOVE DOBE

učenje za življenje

**Izhajamo iz vsebin
(darov, potencialov),
ki jih prinaša otrok in
NE iz učnih načrtov,
ki jih predpisuje sistem.**

**To je bistvo novega
sLOVEnskega šolanja.**

Mateja Tuta

avgust, 2021

Od sistemskih k naravnim oblikam vzgoje in izobraževanja

Vzrok vsega nasilja, sovraštva in enoumja med ljudmi izhaja prav iz vzgoje in zastarelega šolskega sistema, ki temelji na iskanju napak, tekmovanju, popravljanju, poneumljanju, ukalupljanju, omejevanju, nekritičnemu razmišljanju, učenju na pamet in še bi lahko naštevali. Današnji izobraževalni sistem je narejen tako, da ljudje postanejo poslušni, ubogljivi, odvisni in prilagodljivi. Da ne razmišljajo preveč, da delajo po navodilih, da ostanejo pasivni, da ne povzročajo težav, da ne sprašujejo preveč. V izobraževalni sistem je vgrajenih ogromno laži, neumnosti, nepomembnih in predvsem neživljenjskih vsebin. V šolskem sistemu načrtno ni nobenega prostora za individualnost. Za razvijanje lastnih potencialov. Nikoli se nas ni vprašalo, kaj se želimo naučiti. Nikoli nismo dobili priložnosti, da bi lahko v polnosti odkrili - kaj šele razvili - svoje darove. Posedli so nas za mize. Zaprli v učilnice med štiri zidove in nas posilili s svojimi učnimi načrti. Vrženi v sistem, kjer se časti le eno in edino inteligenco. To je razum oziroma tako zvani IQ. Kaj pa ostale inteligence? Tako so otroci prikrajšani za lastno kreativnost, radost, igrivost, radovednost, talent in sposobnosti, ki jih imajo. Navadili smo se, da nas že od mladih nog obravnavajo kot predmet, ki ga je treba izkoriščati, ocenjevati, analizirati, popravljati, meriti in primerjati. Kakšne igre smo se naučili igrati v šolskem sistemu? So prevladovale tiste, ki bi nas učile sodelovanja in povezovanja ali je bilo več tistih, kjer smo se tekmovalno in rivalsko borili za nagrade? Že od vrtca naprej nas delijo v pare in skupine, ki med seboj tekmujejo in se (iz)ločujejo. Na zmagovalce in poražence. Na večvredne in manjvredne. Kako naj bi se potem kot otroci naučili, da prinaša zmago predvsem sodelovanje in zmožnost prepoznavanja vseh priložnosti, ki jih prinaša človeška raznolikost? Kako naj bi potem razvili empatijo do šibkejših, ki jim je potrebno pomagati, da bi lahko odprli skrite potenciale? Takšno delovanje nas dolgoročno vodi samo v izgubo samega sebe, v nesamostojnost in nesposobnost odločati se zase in za svoje življenje.

Zato smo se mnogi starši in učitelji po vsej Sloveniji odločili, da je potrebno urgentno vzpostaviti demokratična in humana načela v izobraževanje, sicer jih bodo še naprej vodili tisti, ki jim je vseeno. Ker smo ugotovili, da se starega sistema ne da več popraviti, kot se tudi nima smisla z njim bojevati, je najboljša rešitev izstop iz sistema in oblikovanje novih, bolj naravnih oblik vzgoje in izobraževanja. Ugotovili smo, da je skrajni čas, da se poišče nove načine in bolj kreativne pristope. Da se poenostavi in opusti previsoke norme in kriterije. Kdor želi več, se mu dostop do več kot samo osnovnega znanja omogoči. Pomemben je dostop do poglobljenega in predvsem pravega znanja (prava zgodovina, pravi pomen slovenščine, naravni pravo, prava znanost), saj sedaj postavljamo temelje za nov svet, boljši svet za vse. Skrajni čas je, da se v šolanje vnese več življenjskih veščin. Nove oblike učenja in izobraževanja, ki bodo otroke pripeljale v svobodomiselnega, etično osvečenega ter vsestransko razvitega in opolnomočenega odraslega človeka.

Naši otroci nam kažejo pot

Odgovornost za šolanje svojih otrok jemljemo v svoje roke

Mnoge slovenske družine se zdaj intenzivno povezujemo in že gradimo nove oblike sodelovanja. Tako že nastajajo majhna šolska gnezda po vsej Sloveniji. Zavedamo se, da ne bomo mogli čez noč zgraditi novih šol. To je dolg in zelo živ proces. Pot nas pelje v **majhne, samooskrbne in neodvisne šolske skupnosti**. Podajamo se v naravne oblike učenja, ki bo v majhnih šolskih skupnostih potekalo na domu, v podjetjih, na (turističnih) kmetijah,... V gozdne vrtce, šole v naravi in vajeniške šole, kjer se mladi lahko učijo pri mojstrih. Iz majhnih krogov bodo kasneje nastali veliki. S tem, ko se postavlja šolstvo, se vzporedno postavljajo tudi drugi stebri, ki jih potrebujemo kot družba. Naš cilj je oblikovanje lokalnih skupnosti, kjer sodelujejo in se povezujejo ljudje iz različnih življenjsko pomembnih področij: zdravilci, kmetje, mojstri, obrtniki, podjetniki, pravniki. Vsi, ki sodelujemo v skupnosti, smo hkrati tudi mentorji, ki posredujemo drug drugemu svoje znanje. Tako se znanje pretaka skozi različne življenjske prakse in veščine. Gradimo na temeljih **izmenjave, sodelovanja, povezovanja, solidarnosti in odgovornosti**, kjer je pomemben **doprinos vsakega posameznika**. To je odgovornost, ki jo vsak od nas sprejema in ne čaka na drugega. Tukaj ne gre zgolj in samo za naslanjanje in zanašanje na druge. Nismo tukaj zato, da se skrijemo v čredi, ampak zato, da v skupnost tudi nekaj doprinesemo.

Vsi smo učitelji in vsi smo učenci

Šolska skupnost temelji na pristnih medosebnih odnosih in komunikaciji ob medgeneracijskem povezovanju, kjer smo vsi skupaj pripravljene prispevati skozi odnose. Da se skupaj učimo in delimo svoje znanje v živem procesu. Skozi raziskovalno, praktično, timsko in projektno delo, kjer lahko mladi skozi druženje, umetnost, kreativnost, samoiniciativnost, produktivnost, delo (prakso) ustvarjajo in uresničujejo svoje potenciale. Z veliko mero spontanosti in samoiniciativnosti, kjer si dovolimo, da načrtujemo sproti in izhajamo iz potreb posameznikov in okolja, v katerem so-ustvarjamo.

To je šola, ki otroke opremlja z življenjskimi veščinami odraščanja. Da se bodo znali postaviti zase, da bodo zvesti sebi, da bodo samostojni in neodvisni, da bodo znali kritično razmišljati s svojo glavo, samostojno reševati probleme, z obilo solidarnosti, empatije in sprejemanja različnosti. Poudarek je na sodelovanju in povezovanju, kjer se naredi otroke pogumne in radostne! Da jim učenje ne predstavlja trpljenja, ampak v njih ustvarja radost. Šola, ki je narejena po meri človeka in učenje poteka kot vzajemni proces, kjer se učitelji in otroci drug od drugega učijo in skupaj napredujejo. Kjer sta vzgoja in izobraževanje ljubeč proces, v katerem vse dozori ob svojem času. To je prostor, kjer imajo mladi možnost svobodne izbire. Da si lahko prosto izbirajo vsebine, ki jih zanimajo. Da imajo to avtonomnost, ko lahko brez prisile sprejemajo odločitve. Spodbujamo intelektualnost, ki

ne časti le nakopičenih informacij, načitanosti in razgledanosti, temveč predstavlja zmožnost vse to dojeti, uporabiti, asimilirati in aplicirati v življenje. Vse to je mogoče, če sta v tem procesu razvoja prisotna tudi družina in lokalna skupnost.

Izobraževanje si predstavljamo kot svobodno šolo, ki stoji na treh stebrih:

1. STARŠI,
2. OTROCI / MLADOSTNIKI in
3. MENTORJI,

ki skupaj sodelujejo, se drug od drugega učijo in rastejo preko zdravih medsebojnih odnosov. Šola mora postati prostor otroške igre, raziskovanja in kreativnosti. Avtoritarnost, togost, vsiljeno učenje in šablonarstvo morata stran za vedno.

- **Šola sprejema otroke in mlade od 3 do 21 let** starosti. Do tretjega leta naj otroci ostanejo v varnem zavetju doma. V vrtcu in šoli ni stroge ločitve po letih, saj je bolj kot enotnost skupine po starosti pomemben individualni pristop.
- **Glavni poudarek se prenese na čustveno inteligenco**, komunikacijo, empatijo ter na poznavanje otroške psihologije. Otroci so osvobojeni pritiskov zgolj merljivih in dokazljivih rezultatov. Potrebno je iskati izvirnost mišljenja.
- **Vse šole imajo vrtove**, sadovnjake in domače živali, za vse to pa skrbijo učenci pod vodstvom mentorjev. Skupaj pripravljamo hrano in čistimo. Na razpolago imamo vsaj eno delavnico, kjer je stalno prisoten kak mojster različnih obrti.
- **Učiteljeva vloga se spremeni iz predavateljske v vlogo mentorja**, ki je tukaj zato, da učencu pokaže pot. Dober mentor in sogovornik, ki opazi, kakšne darove in kakšne vsebine nosi otrok v sebi ter mu na podlagi tega zna pokazati pot, otrok pa sam izbira, kako bo to pot prehodil. Otroke in mladostnike spodbuja in opremlja, da bodo na tej poti zvesti sebi, samostojni in neodvisni. Njegova naloga je v prvi vrsti podpreti, opazovati in spremljati otroka na tej poti učenja. Naj imajo mentorji možnost pokazati najboljše, kar imajo. Da imajo prostor, kjer lahko navdušujejo z globino in projekti v katerih so naši otroci v aktivni vlogi in ne obratno.
- **Učni načrt je projektno zasnovan**, okvirno zastavljen in neobvezujoč – prilagodljiv zanimanjem, sposobnostim in posebnostim vsakega otroka, ki si ob pomoči mentorja sam zastavlja učne cilje in načrtuje njihovo doseganje. V projektih sodelujejo starostno mešane skupine.
- **Otroci imajo možnost proste izbire** predmetov, tematik in vsebin, ki jih zanimajo. Izhajamo torej iz zanimanj, ki jih prinašajo otroci in ne iz vnaprej predpisanih učnih načrtov.
- **Otroci so aktivni nosilci svojega učnega procesa**. Vsak otrok in mladostnik vodi svoj dnevnik v sodelovanju z mentorji. Pomembno je poudariti, da je otrok sam odgovoren za svoje odločitve, kaj bo delal in razvijal. Mentorji in starši so zraven, da ga spremljajo, podpirajo in pokažejo pot. Zastavljanju ciljev in spremljanju otrokovega dela so namenjena redna tedenska individualna srečanja z mentorjem.
- **Mentor vodi dnevnik** za vsakega posameznega otroka, vzdržuje trdne stike s starši, skrbi za otrokove odlike, varuje jih pred slabostmi, beleži znamenja šibkega zdravja, teži k spoznavanju moralnih in mentalnih kreposti, beleži otrokov razvoj in napredek.

- **Starši so aktivno vključeni v učni proces.** Lahko so mentorji ali s svojim doprinosom sodelujejo kako drugače (prevozi, dokumentacija, financiranje,...). Mentorji in starši delujejo kot tim v korist otroka.
- **Opisno in številčno ocenjevanje se opusti** in namesto tega uvede izdelavo učenčevega portfolia. V šoli nove dobe ni prostora za ocenjevanje, točkovanje, primerjanje, ambicioznost in tekmovanje. Šteje samo sprotno opazovanje in spremljanje otrokovega napredka. Ko ni več učenja za ocene, šele lahko pride v ospredje pravi smisel in namen učenja. Pomembno je, da je pridobljeno znanje uporabljeno, ne pa ocenjeno. Predvsem pa je cilj vsakega navdušiti nad tem, kar ti poglobljeno znanje lahko prinese.
- **Učenje poteka interdisciplinarno v obliki individualnih in skupinskih projektov**, ne več ločeno po predmetih. Povsod potrebujemo in se srečujemo z matematiko, jeziki, psihologijo, biologijo, geografijo,... Pomembna je med predmetna povezava in uporabnost v praksi, kar omogoča praktično učenje socialnih veščin kot so komunikacija, skupinsko delo, reševanje sporov, odločanje, načrtovanje, vrednotenje.
- **Ni šolskega zvonca**, ki bi pouk umetno delil na vnaprej določene časovne enote. Učenje je možno le takrat, ko je dovolj časa in prostora zanj. Vsak otrok potrebuje svoj čas, da neko znanje usvoji, zato je prav, da se mu ta čas tudi ponudi. Klasičnega urnika torej ni.
- **Učilnice so zunaj, v naravi, pri mojstrih in obrtnikih**, kar ne prinaša le prednosti izkustvenega učenja, ampak je dobro tudi za njihovo splošno zdravje in razvoj, uresničuje pa tudi cilj ekološke ozaveščenosti.
- **Nihče ne izostane in nihče ne izdelava razreda**, kajti zamisel o porazu zadaja globoke rane manjvrednosti, kot zamisel o uspehu izzove občutke večvrednosti. Nihče ni manjvreden in nihče ni večvreden. Ni več klasičnih razredov, ampak projekti, ki si jih skupaj zamislimo, začnemo in končamo s skupno predstavitvijo.
- **Svobodna šola je povezana z lokalnim okoljem.** Z obrtniki, umetniki, kmeti, učitelji, vzgojitelji, zdravniki, zeliščarji. Vsi smo mentorji. Vsak ima neko znanje, ki ga lahko preda drugim. Tako otrokom, mladim, kot tudi odraslim.
- **Šola naj bo tisti prostor, kjer poteka izobraževanje, ki otroka pripravi na življenje** in ponuja notranje bogastvo. Izobraževanje, ki iz otroka izvleče potencial, ki se skriva v njem kot zaklad, ki ga je treba odkriti, da bo lahko kot človek zasijal. Izobraževanje, ki otroka pripravlja, kako biti to, kar v resnici je. Kako izraziti svoj pristni jaz.

OD VRTCA DO POKLICA

Medtem, ko otroke učimo, kako živeti, nas otroci učijo, kaj je življenje.

Vrtec, 3 do 6 let

V začetku naj gre otrok skozi pravljичno dobo, t.i. »sanjsko stanje«, ki traja do sedmega leta. Tako naj bi tudi otrok doživljal svet. V ospredju sta igra, bivanje in raziskovanje v naravi, umetnost, samostojnost, ročne spretnosti. V tem obdobju je najbolj pomemben nastavek za vse življenje. Ljubezen, smeh, spoznavanje življenja in njegovih čudes. Otroci naj slišijo pesem ptic v krošnjah dreves, kot tudi že obdelujejo svoje vrtničke in si pripravljajo hrano. Vzgojitelj v njihovi družbi poskrbi le za varnost in skrbnost. Naj jim dovoli, da počnejo tisto, kar želijo početi in poskrbi, da to počnejo varno, ustvarjalno in predvsem po svoje. Brez, da jim vsiljuje neka svoja merila. Če otrok uživa in ga določeno početje popolnoma prevzame, je to dovolj. Vzgojitelj otroka spodbuja in mu pomaga, da se lahko popolnoma **zatopi v svoje početje**. Je le **pomočnik** in ne vodnik. Predšolskim otrokom se po potrebi ponudi celodnevno ali le nekaj urno varstvo, kot tudi različne tematske urice, dnevi dejavnosti, obiski pri mojstrih in delavnice. 4 in 5 letnike se lahko že priključi k mlajšim šolarjem.

Osnovna šola, 7 do 13 let

Gre za tendenco, da je otrok aktivno vključen v nova spoznanja; ne sprejema podatkov le pasivno kot nekakšen nabiralnik, pač pa s svojo aktivno držo prispeva k lažjemu razumevanju problematike. Poudarja se vzgoja čustev in ne le intelekta. Osnovna šola naj bo namenjena pridobivanju osnovnega znanja. Dovolj je 6 let. Otroka je potrebno popeljati skozi zgodovino in razvoj umetnosti, kjer se mu razodene človeštvo v svojem nastajanju. Skozi umetnost in ustvarjalnost se vzgaja v razumevanju, spoznavanju in vrednotenju samega sebe. S poudarkom na raziskovanju, ustvarjanju in iskanju svojih močnih področij. Potem se lahko otroke že usmerja na področja, ki spodbujajo in podpirajo njihov potencial.

Poklicna šola, 14 do 21 let

Kaj pa sploh potrebuje naša družba? Kakšne poklice? Kakšno gospodarstvo? Od tukaj namreč vse izhaja. Šele, ko bomo vedeli, kakšno gospodarstvo si želimo oziroma, kaj bo sploh preživelo, lahko temu prilagodimo tudi šolstvo. Potrebno je izhajati iz **naravnih dobrin**. Kaj nam daje naša dežela, da lahko vse potrebe zadovoljimo. Potrebno je poiskati izvirne ustvarjalce in se povezati. In potem, ko se bo to postavilo, in ko bo jasno poslanstvo vsakega podjetja/organizacije, bodo k sebi spontano privabljala ljudi, ki imajo talente, znanja za skupno soustvarjanje. Vsaka lokalna skupnost naj se ozre po svojih naravnih in človeških virih, da se čim prej vzpostavi povezovanje naravnega in človeškega potenciala. Da zmoremo prepoznati, katere dejavnosti se že odvijajo, kaj bi se še lahko in kakšne kompetence imajo ljudje, s katerimi bi lahko bili koristni v skupnosti. Za sobivanje potrebujemo sodelovanje z vsemi.

Pomembno je **povezovanje na lokalni ravni z različnimi podjetji, obrtniki, mojstri**, ki lahko ponudijo prakso ali koristno delo za mlade. Da se mlade ob vzporednem teoretičnem pridobivanju znanja uvaja tudi že v podjetništvo. Da se jih uči, kaj s svojim

znanjem lahko že delajo. Vsi tisti, ki jim diši pedagoški poklic, se lahko izobražujejo v naših šolskih gnezdih. In tako že vzgajamo novo generacijo učiteljev in vzgojiteljev. Verodostojnost izkazuje že sam mojster, učitelj ali podjetnik, kjer se učiš. Znebimo se starega mišljenja o večvrednostnih in manjvrednostnih poklicih. Opustimo staro navado, da se v šolo hodi zgolj zaradi papirja. Opustimo potrebo po biti ne vem kako izobražen, načitan in splošno razgledan. Ne. To ne bo več dovolj. Pomembno je biti avtentičen in izhajati iz tega, kar z namenom prinašaš s seboj. Pomembno je, da si usposobljen in opremljen z znanjem, da lahko svoje delo res dobro opravljaš. Pa če tudi za to nimaš nobenega papirja. V prvi vrsti bo pa potrebno najprej preživeti in skozi to lahko odkrijemo pravega umetnika v sebi. Kaj je tisto, za kar smo bili POKLICani na ta svet?

Vse bolj se nam ponujajo kmetijski, turistični in drugi objekti, ki so na robu preživetja. Deželo Slovenijo pa vidimo ravno v tistem zdraviliškem, športno rekreativnem, kmečkem in ekološkem turizmu.

Medgeneracijsko povezovanje

Mlajši otroci naj čim večkrat obiskujejo gnezda, kjer se šolajo starejši. Ravno v teh letih nam **zadiši** tisto, za kar smo bili poklicani na ta svet. Enim bo zadišal les, drugim zemlja, tretjim pa knjige. Starejši otroci naj pa čim bolj aktivno sodelujejo pri delu z mlajšimi. Predvsem tisti, ki jim že diši pedagoški poklic in mentorsko poslanstvo.

Kaj pa starostniki? Ali jih bomo še vedno dajali v domove za ostarele? Ali jih bomo vključili v vzgojno izobraževalne programe, kjer nam kot bogata zakladnica znanja lahko predajo tisto, kar smo kot sodobna družba najbolj pozabili?

Vzgoja je torej usmerjena k razvijajočim se silam otroka, k osnovam človeške moralnosti, ki jo zaznavamo v spontanosti igre v obdobju zgodnjega otroštva, k osnovi socialne biti, izražene z zdravim življenjem čustev v poznem otroštvu, k osnovi vzajemnega razumevanja, temelječega na zdravem razvoju sposobnosti mišljenja v mladostniških letih, tako da se bo mlad človek, ko bo našel samega sebe, lahko počutil v svetu doma.

Izhajamo iz vsebin, ki jih prinašajo otroci

Naj otroci odgovorijo na vprašanje: "Kaj bi izbrali, če bi bili vsi predmeti izbirni?" Tako sprti nastaja predmetnik. Gradimo ga skupaj z otroci. **Izhajamo iz vsebin (darov, potencialov), ki jih prinaša otrok in NE iz učnih načrtov, ki jih predpisuje sistem. To je bistvo svobodnega šolanja.** Vse, kar ni nujno, naj bo izbirno. Učenec naj ima izbiro med mnogimi možnostmi, ki mu pomagajo spoznati svoja močna področja. Učimo se drug od drugega. Naj nas otroci učijo in oni naj nam povedo, kaj si želijo. Poslušajmo jih in učimo se od njih. Ko je poskrbljeno za dobre temelje, se lahko otrok loti nečesa, v čemer uživa.

PREDMETNIK, ki je v nastajanju za novo šolsko leto

Obvezni predmeti

Materin jezik
(slovenščina)

Odnosi in komunikacija
(meditacija, pozornost na čustva, intuicija, etika, samospoznavanje)

Priprava in gojenje hrane

Izbirni predmeti

Umetnost in ustvarjanje
(glasba, ples, gledališče, slikanje, rokodelstvo, ročne spretnosti, naravna gradnja, izdelovanje iz lesa)

Naravoslovje
(biologija, fizika, matematika, kemija, astrologija, numerologija) na izkustven in zabaven način.

Družboslovje
(pra-zgodovina, geografija, sociologija, psihologija)

Inovativnost in podjetništvo
(da se kreativnost, dejansko spodbuja, razvija in pride do izraza skozi izpeljavo podjetniških projektov, iz katerih se bo financiralo šolanje)

Računalništvo
(grafično oblikovanje, izdelava spletne strani/trgovine, obdelava video posnetkov)

Snemanje in fotografija

Ekologija in preživetje v naravi

Naravno zdravljenje in samozdravljenje
(masaža, meditacija, prehrana, dihanje, nega telesa)

Tuji jeziki
(angleščina, francoščina, ruščina)

Športna vzgoja

Predvidene tematike in mentorji šolske skupnosti v Škofji Loki:

Mentor	Tema
Maja Martinuč	Mala šola za življenje
Kim Germ	Kdo sem
Mateja Tuta	Zdravilna moč dotika
Anže Skrajnik	Računalništvo in podjetniški projekti
Aja Stelan	Samospoznavanje skozi astrologijo
Tanja Potočnik	Slovenščina, Francoščina in gledališče
Gregor Kamin	Odbojka
Mateja Tuta in Samo Klemenc	Športna vzgoja
Marjeta Oblak	Mlečna šola in zdravo prehranjevanje
Damjan Oblak	Izdelovanje iz lesa
Katka Žbogar	Projekt Živi živo
Anita Ratoša	Program Mavrični otroci

Organizacija šolske skupnosti

Pravila in način delovanja si vsaka skupnost določa sama. Po svoji meri, glede na svoje zmožnosti. Razen osnovnih smernic, ne bomo postavljali nobenih točno določenih okvirjev. Saj je učenje živ proces, življenja pa ne moremo postavljati v nobene okvirje. Možnosti je ogromno. So pa različne, ker so odvisne od ljudi, ki tvorijo skupnost. Od njihovih interesov, potreb in želja, znanj in veščin ter pogojev, ki jih imajo za delovanje v svojem okolju. Prav tako so velike razlike tudi med slovenskimi pokrajinami. Vsaka ima neke svoje značilnosti, posebnosti. Različni smo in prav je tako. Preko dobrega sodelovanja in povezovanja bomo sproti prepoznavali priložnosti, ki jih prinašajo ravno naše raznolikosti.

Organizirani smo v majhne skupine. Največ 12 otrok. Skupine niso sestavljene po starosti, ampak po tematikah, ki so določene po potrebah in željah udeležencev. Vsak tematski razred ima svojo skupino in prostor, ki se dnevno sestavi na podlagi zanimanja posameznikov. V skupino lahko vstopa kdorkoli, ni omejitev po starosti. Vsaka skupina ima svojega mentorja. Koristili bomo prostore, ki so nam že na razpolago (domače hiše, poslovni prostori, vikendi in domačije, obrtne delavnice, kmetije, posestva), po potrebi jih lahko tudi najamemo.

Predviden urnik

Od 8.00 do 10.00 je čas za jutranji krog, ki je namenjen ustvarjanju bližine, pogovorom o počutju ter o tem, kaj bomo počeli čez dan.

Od 10.00 do 14.00 se dogaja največ, vse pa je sveže, prelivajoče. Kombinacija igre, učenja, raziskovanja, samostojnega, praktičnega in projektnega dela.

Malico in kosilo si bomo pripravljali sami. Možno je tudi, da si vsak sam pripravi hrano doma in si jo prinese v šolo.

Dijakom se lahko ponudi dejavnosti tudi v **popoldanskem času.** Ali v obliki kombiniranega pouka (teorija-praksa), tečajev, delavnic in projektnega dela.

Lahko imamo nekatere dneve tematske – enkrat tedensko govorimo, se učimo, pojemo, plešemo in se igramo v angleščini, en dan v tednu je posvečen glasbi, en pa odkrivanju svoje duše in duha narave v gozdni šoli.

Starše in družine podpiramo s svetovanjem, izobraževanjem in materiali. Povezujemo se tudi s skupnostmi iz drugih regij po Sloveniji in z njimi delimo znanje, izkušnje in omogočamo dostop do materialov. Skrbimo za redna druženja med družinami, kot tudi delavnice za starše.

Poleg mentorjev ima šola odgovorno osebo za:

- ✓ odnose med starši in mentorji,
- ✓ šolski proces otroka,
- ✓ organizacijo predmetov, urnikov, metodologije in vsakodnevnih dejavnosti.

Redno se vodijo srečanja, kjer si mentorji in starši izmenjujemo ideje in mnenja. Načrtujemo sproti in izhajamo iz potreb posameznikov in okolja, v katerem so-ustvarjamo. Najprej se usmerjamo lokalno. Naše delovanje temelji na značilnostih in potencialih, ki jih ponuja posamezni kraj ali pokrajina ter ljudje, ki tam živimo.

Sodelovanje s podjetniki

Starši se na lokalnem in širšem nivoju povezujemo s podjetniki, ki bi bili pripravljeni sodelovati v novih oblikah šolanja. Sodelovanje šole in podjetja vidimo kot dodano vrednost podjetniku/podporniku, ki nam omogoča hitrejše napredovanje in razvoj.

Cilji:

- ✓ Vpis v šolo omogočiti širši publiki iz različnih finančnih slojev.
- ✓ Socialna prednost podjetnika, ker se predstavi na teritoriju kot nekdo, ki pomaga.
- ✓ Šola bo kraj, kjer se bodo kalili in razvijali mladi, ki bodo dober zaposlitveni kader v slovenskem okolju.
- ✓ Podjetnik je vključen v pedagoški proces otrok in mladih in je lahko tudi mentor.
- ✓ Vključevanje mladih v razvoj start up podjetij, ki razvijajo inovativno tehnologijo in uporabne rešitve, ki jih potrebuje trg.
- ✓ Preko socialnih omrežij in skupnih projektov promoviramo podpornika.

Uredila:

Mateja Tuta: idejni vodja šole nove dobe

Škofja Loka, 3. avgust 2021